

---

## Primers pagaments amb VISA

Autor:

Data de publicació: 27-07-2021

Primers pagaments amb targeta de crèdit

Les targetes de crèdit han existit des de fa dècades, molts anys abans de la invenció de TPV electrònics que es comuniquen en temps real amb el sistema informàtic dels bancs. Com es pagava amb targeta en el passat? La resposta és el validador manual, popularment conegut com la bacaladera. I també és la raó per la qual tantes cartes encara tenen les dades del titular gravades en relleu.

Quan algú volia pagar amb targeta de crèdit, el procés era el següent. En primer lloc, se li va demanar la targeta i es va comprovar que no li havien robat. com? Amb el Butlletí de Targetes Cancel·lades, publicació en la qual es recollien tots els números de sèrie de targetes cancel·lades, perdudes i robades. Si la targeta apareixia al butlletí, el comerciant s'havia de quedar i notificar-ho al Centre d'Autorització, que li recompensaria amb 10.000 pessetes.

També calia trucar a aquest Centre si el client volia fer una compra de més de 10.000 pessetes (el "límit de consulta"), o si -com recomana el mateix butlletí- el client no tenia identificació, era massa jove per fer una despesa molt gran o el seu comportament era sospitos.

Si tot estava en ordre, la targeta es col·locava al lloc indicat de la màquina, al costat d'una placa que ja estava fixada amb les dades de l'establiment. A dalt es va col·locar un rebut amb tres fulls de còpia on es va anotar tot el que el client havia comprat i l'import total.

I amb tot això ajustat, el corró (la peça blava) es movia d'esquerra a dreta, fent que el número de targeta i les dades del titular i del comerç estiguessin gravats en els tres exemplars del rebut gràcies a la màgia del paper de carboni: un per al client, un altre per al banc i un altre per a l'establiment.

Òbviament, en aquell moment de comunicacions prehistòriques, el càrrec no va comparèixer al banc fins l'endemà, quan el comerciant honest es va acostar a la seva oficina per portar tots els rebuts del dia anterior.

Per tant, quan avui dia el procés de pagament amb targeta sembla lent (entrar-hi o passar-lo pel terminal, esperar l'OK del banc i de vegades entrar en el PIN) podem consolar-nos pensant que fa 30 anys era molt més pesat per al venedor i el client. De fet, la bacaladera encara s'utilitza en alguns països, tot i que els nous sistemes de targetes contactless, més segurs per a ambdues parts, l'estan matant.

?